

KOROŠEČ

Uredništvo in upravništvo v Velikovcu.
List izhaja vsak torek na dveh in vsak petek na štirih straneh.
Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 7. novembra 1919.

Cene inseratom: enostopna petitvrsta ali nje prostor 40 vinarjev. Uradni razgласi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Gorje nam, ako bi meje ne bile zaprte!

Jugoslavija še vedno ni podpisala mirovne pogodbe. Dokler se to ne zgodi, mora ostati meja med našo državo in Avstrijo zaprta. Vemo sicer, da je to zlasti pri nas — na Koroškem marsikomu neljubo, pa se ne da izpremeniti! Pomislimo nekoliko, kakšne bi bile posledice, ako bi bile meje odprte!

Kdor ima priliko, da prebira celovške, dunajske in druge nemške liste, ta ve, kakšno pomanjkanje živeža je v Avstriji. Zdaj si pa mislite, da bi naša država odprla meje! Na stotisoče ljudi bi prihajalo iz Avstrije k nam po živež, tako da bi ga nam kaj kmalu zmanjkalo.

To pa tudi vsakdo ve, da se v naših krajih ne prideluje dovolj živeža. Zato moramo že sedaj dobivati žito itd. iz drugih pokrajin naše države. In mislite, da bi bila Jugoslavija tako nespametna, da bi pošiljala na Koroško žito, petrolej, tobak itd., ako bi vedela, da spravljajo ljudje vse to čez mejo v Avstrijo? V par dneh bi morali Korošci stradati!

Ta ali oni bi sicer pri tem precej zaslužili. Pomisliti pa moramo, da je avstrijski denar skoraj brez vsake vrednosti!

In kdo bi zabranil, da bi ne prihajali k nam krast in ropat sestradani avstrijski boljševiki, ako bi bile meje odprte? Kdo bi imel dobička od tega?

Že iz teh vrstic je razvidno, da mora biti prokleta neumen, kdor

zabavlja, ker so meje zaprte, dokler ni podpisana mirovna pogodba z be-raško Avstrijo!

Koliko živeža bo morala uvažati Avstrija.

„Kärntner Tagblatt“ od 31. oktobra piše, da bo morala Avstrija uvažati iz drugih držav (Jugoslavije, Rumunije) vsako leto: 482.000 ton žita za ljudsko prehrano, 114.400 ton žita za industrijsko uporabo, 745.000 ton za krmo, 37.900 ton fižola, 272.500 ton krompirja (repice), 32.400 ton mesa, 43.600 ton masti, 400.000 ton kondensiranega mleka, 111.600 ton sladkorja (cukra), 100.000 zabojev (kišt) jajc, 12.000 ton sira, 43.000 hl špirita in 11.500 ton kave. Za vse to bo morala Avstrija plačevati 20 milijard kron na leto.

Ko beremo te grozne številke, nas je kar strah, ako pomislimo, koliko bodo morali trpeti oni Slovenci, ki živijo severno od B cone in so obsojeni, da ostanejo še nadalje pod Avstrijo.

Koroško vprašanje v Parizu.

„Freie Stimmen“ in „Kärntner Tagblatt“ pretakata bridke solze, ker se ni mirovna konferenca ozirala na to, kar so zastopniki Avstrije zahtevali zaradi Koroške. Tudi mi nismo zadovoljni s tem, kar je mirovna konferenca določila glede Koroške. A nam se zaradi tega ni treba jokati, saj imamo armado, ki bo koroško vprašanje rešila tako, kakor bomo mi hoteli.

Kako delajo.

V naši Gospesveti, kamor roma vsako leto na stotine in stotine Slovencev, ni več slovenske pridige. Kakor poročajo „Freie Stimmen“, je bil imenovan kanonikom v Gospesveti neki Gottfried Maierhuber, mož, ki ne zna besedice slovenski. Tako dolgo so ruvali nemški krogi v Celovcu, da so odstranili iz Gospesvete zadnjega slovenskega kanonika, gosp. Sakelška, ki je ob nedeljah imel slovenske pridige. Z zadovoljstvom poroča omenjeni list, da v Gospesveti odslej ne bo več slov. pridige in se zahvaljuje nemškemu knezoškofu, da je tako odredil. —

Gospodarske novice.

Izmenjavanje denarja.

Izmenjavanje denarja se je že pričelo — ampak ne pri nas, temveč v Čehoslovaški. Najprej bodo zamenjali eno- in dvokronske note, potem pa sto- in tisočkronske bankovce. Tudi petdesetkronski bankovci pridejo že sredi tega meseca v promet. In pri nas? Poroča se pač, da je prišlo v Belgrad že nad 10 vagonov našega denarja, z izmenjavo pa menda čakamo, da bo — lepše vreme!

Vinske cene.

Nov vinski mošt plačujejo gostilničarji in vinotržci na Štajerskem po 7 do 10 K liter. Kjer je bilo grozdje

PODLISTEK.

Kaj beremo v šolah?

V šoli smo čitali. Vsi, tudi otroci nemških staršev so razprostrli na klopi šolski list „Mlado Jugoslavijo“. Le ena sama učenka je gledala v zadregi okrog sebe. Na moje vprašanje mi odgovori: „Mati so mi list doma raztrgali, ko sem hotela brati. Rekli so, da tega lista ne smem čitati in da se jim čudno zdi, da se ta časopis čita v šoli!“

Tako govori svojemu otroku le zaslepljena zagrizenost in nevednost. Kaj pa je v „Mladi Jugoslaviji“ tako hudega, tako strašnega? Kje pa je v njej tisti strup, ki ga je videla dotična mati? Prelistajmo n. pr. le zadnjo številko: na prvi strani so spomini padlim

junakom, ker je list izšel pred praznikom Vseh svetih. Druga stran obsega življenje pesnika Jenka. Tretja stran ima prelepo pismo, ki ga je pisal oče svojemu sinu — študentu. To pismo je predstavljeno iz laškega jezika in ga nahajamo že v šolskih knjigah. Dalje lepa koroška pravljica, koroška nar. pesem in koroški pregovori. Spet dalje nekaj iz prirodopisa in sadjarstva „Puškarstvo v Borovljah“ nas seznanja z zgodovino trga Borovlje in z obrtom samim. Spis „Kuga na Djekšah“ nam kaže v pravljčni luči čas te hude bolezni — in slednjič so spisi, ki jih piše koroška mladina sama.

Nikjer zagrizenih besed, nikjer nič pohujšljivega! Ta mati se gotovo še ni prepričala, kaj je v listu. Videla je, da je slovensko pisan. In to je zadovoljstvo, da ga je raztrgala, kljub

temu, da ga hči rada čita. To je že skrajna zagrizenost! V šolah se učiteljstvo kolikor mogoče trudi, da omili med učenci nasprotja. Pa pride nevedna zagrizeni mali in hoče zasejati spet med otroke sovraštvo. Kaj bi se zgodilo z našo materjo v avstrijskih šolah, če bi raztrgala nemški šolski list? Na prvo drevo bi šli ž njo! In učenca bi seveda takoj izključili iz šole.

Mi pa vemo, da otrok ni tega kriv, temveč le mati. To je enkratni slučaj! Če bi se to ponovilo, potem oblasti uvidijo, kaj jim je storiti. Učenka se po materini krivdi izključi iz šole, dasi je morebiti ona sama najpridnejša. Potem se mati lahko zahvali za izključitev le svoji neumni zagrizenosti!

Kar čitamo v šoli, je šolski list, ne pa političen. —i.

zdravo, je mošt prav dober in ima 15 do 18 % alkohola. Splošno pa se je pridelalo prav malo vina.

Razpust koroškega čebelar-skega društva.

Občnizborkoroškegačebelarskega društva je sklenil v nedeljo, dne 26. oktobra v Žitari vasi, da se društvo razpusti. Namesto tega društva se ustanovita „Zvezi čebelarskih podružnic“, in sicer za Spodnje Koroško s sedežem v Pliberku, za Rož s sedežem v Borovljah.

Ravnatelj g. Bulovec je govoril o važnosti trgovine s čebelami in o tem, kako naj se čebelarji pripravljamo na to. Nadalje je nam povedal, kako visoko ceno imata sedaj na svetovnem trgu med in vosek. Svaril nas je, naj ne dajemo čebelarji teh pridelkov zastonj raznim špekulantom.

Potovalni učitelj g. Okorn in nadučitelj g. Močnik sta nam pojasnila, kakšne naj bodo naše organizacije, da bomo imeli od njih kar največ koristi. V vseh zadevah naj se društva obračajo na „Zvezo čebelarskih društev“ v Pliberku. Podružnice naj hitro in točno odgovarjajo na razna vprašanja.

Naprosili smo „Osrednje čebelar-sko društvo“, da uredi zavarovanje in izvrši likvidacijo razpuščenega društva.

Inozemske zavarovalnice.

Zastopnik koroške deželne zavarovalnice (Kärntner Landesbrand-schaden-Versicherungsanstalt) je Tomaž Laškolnik v Dobrli vasi, zastopnik vzajemne zavarovalnice proti požarni škodi v Gradcu (Wechselseitige Versicherungs-Anstalt, Graz) je V. Moro, Marije Terezije cesta št. 13, Ljubljana.

Kdor je še pri teh družbah zavarovan, naj se obrne na ta dva gospoda. Priporočamo pa zavarovanje pri domačih zavarovalnicah.

Dopisi.

Črneče pri Dravogradu. Na praznik, 1. novembra se je tu ustanovilo „žensko društvo za Črneče in okolico“. Priglasilo se je do 50 žen in deklet, ki hočejo s predavanji, knjigami in časopisi nadaljevati in izpopolnjevati svojo izobrazbo; igre pa jim bodo nudile koristno in blažilno razvedrilo, obenem pa priklenile nase tudi ljudstvo, ki se bo tako jelo zavedati blagodejnega vpliva naših organizacij. Ideja organiziranja pa naj zaveje vsepovsodi po naši koroški, kajti le tedaj, če bo ženstvo združilo vse svoje sile in si ustvarilo močno in ugledno zastopstvo tudi na zunaj, more zahtevati, da mu javnost da tistih pravic, ki gredo ženstvu bodisi na socialnem, političnem ali javnopravnem polju. Pokažimo, da nam ne manjka samostojnosti in odločnega nastopa!

Guštanj. Tukaj se je zopet oživila čebelarska podružnica za Guštanj in okolico. Nadučitelj g. Močnik je razložil pomen organizacije za čebelarje ter podal razne nasvete, kako naj podružnice delujejo. Za načelnika podružnice je bil izvoljen g. Iv. Pore, gostilničar v

Guštanju. Čebelarji, pristopite vsi k podružnici!

Ribnica ob Vrbskem jezeru. V nedeljo 26. oktobra me je zanesla pot v prijazno Ribnico ob Vrbskem jezeru, kjer je imelo hodiško izobraževalno društvo „Zvezda“ veselico. Okolu tretje ure popoldne so začele prihajati množice ljudi od vseh strani. Prostor pred hotelom je bil lepo okrašen. Mislil sem, da bo v dvorani zaradi velike množice ljudi velik nered, a motil sem se. Pri vratih in povsod, kjer je bilo treba, so stali ponosno hodiški požarni brambovci in delali red brez odmora do 24. ure ponoči.

Z veliko težavo sem prišel v dvorano, ki je bila natlačena ljudstva. Bilo je gotovo do 300 ljudi. Ravno toliko jih je moralo oditi zaradi pomanjkanja prostora. Prireditev se je pričela z govorom domačega fanta g. Nišelsvicarja, s pevskimi točkami in z deklamacijo šolskih otrok.

Ko pa se dvigne zastor in se prične igra „Gospa Kordula“, sem bil presenečen nad dobim igranjem igralcev in igralk. Med odmorom je izvršno govoril g. župnik Dr. Mörtl. Nato je sledila druga igra „Sokratov god“. Reči moram, da se že dolgo časa nisem tako nasmejal, kakor sem se ravno pri tej igri. Igra je bila uprizorjena tako, da bi se je nikak oder ne sramoval. Zaključili so pevci s krasno pesmijo „Lahko noč“.

Ko smo se začeli razhajati, sem še iz mnogih ust slišal željo, da bi se igra še enkrat ponovila. Domov gredoč sem mislil na igralce, požarno brambo in pevce, ki so tako skupno sodelovali. Marsikatera občina bi bila celo ponosna na ta tri društva, ki ne nastopajo samo doma, ampak tudi v drugih občinah. Tudi prihodujo prireditev hočem obiskati. Prepričajte se tudi sami in videli boste, da se nasmejete in marsikaj naučite! Popotnik.

Iz Grebinja. Dne 26. t. m. je tukaj priredilo pevsko društvo tržaškega pp. „Nanos“ veselico s prav lepim vzporedom. Veselica je jako dobro uspela in tudi igralci in pevci so svoje vloge izvršno zastopali. Naši Primorci so spet pokazali, kaj znajo. Ker je čisti dobiček namenjen grebinjski knjižnici, bodi vsemu tržaškemu bataljonu najlepša hvala za njegovo plemenito požrtvovalnost.

Grebinj. Obletnica avstrijskega poloma smo praznovali v Grebinju na prav slovesen način. Po trgu se je pomikal mrtvaški sprevod. Udeleženci so spremljali slamnatega moža, ki je predstavljal staro Avstrijo, k večnemu počitku. Harmonika je igrala žalostinko. Sredi trga je bil slamnati mož zažgan in ob plamenu in pepelu stare Avstrije je zapel pevski zbor „Nanos“ žalostinko. Nato so sledile ognjevite jugosl. pesmi. Pri tem pa so se zapirala nemška okna.

Velikovec. Povsod po Koroškem so izobraževalna društva in čitalnice prav pridno na delu. Celó v zakotnih vaseh se vadijo in nastopajo pevski zbori; prirejajo se predavanja in celo gledališke igre. Le Velikovec spi spanje pravičnega. Imeli smo pač pred dvema mesecema veselico, to je pa tudi vse, kar se je doslej storilo.

Galicija. Na prošnjo tukajšnjih občanov je poštno in brzojavno ravnateljstvo v Ljubljani preskrbelo, da se bodo pri poštne uradu Galicija dostav-

ljale poštne pošiljatve po selskem pismonošu v sledeče vasi: Blato, Goriče, Polje, Mohličče, Brezje, Pelel, Podkrin, Bela, Dolinče, Klanče, Encelna vas, Vilštanj, Krejance in Abrije. Pismonoša Martin Bezjak je službo že nastopil.

Ruda. Na praznik Vseh svetnikov smo imeli tukaj prav lep pogreb. Spremljali smo k večnemu počitku rajnega Mihaela Ferjan pd. Valentajna, posestnika v Lipici. Rajni je bil blizu 80 let star, zelo delaven in za obči blagor zelo zaslužen mož. Nekaj let je bil cerkveni ključar, potem načelnik krajnega šolskega sveta na Rudi in delj časa tudi odbornik grebinjske občine. Svojčas je bil tudi vojak in prav rad je pripovedoval, kako je l. 1866 pri Kustoci podil Lahe. Zato pa se je udeležilo njegovega pogreba tukajšnje vojaštvo ter mu izkazalo zadnjo čast. Pogreba pa se je udeležila tudi prav velika množica civilnega prebivalstva, posebno moških. Naj počiva v miru!

Iz Kota pri Mohličah. Tudi tukaj je še nekaj hujskačev, neumnežev in nergočev, ki vidijo v Avstriji vse v zlati luči, čez našo državo pa zabavljajo, kjer le morejo. Med vojno so zabavljali čez rekvizicije, čez mlinske in druge karte; danes pa, ko v Jugoslaviji vsega tega več ni, jim tudi ni prav. To so ljudje, ki sami ne vedo, kaj bi radi. Zato jim tudi nihče ne bo ustregel. So pa tudi taki, katerim se še vedno cedijo sline po prejšnjih lepih časih; posebno jim ne gre iz spomina „boljševiški“ mesec maj.

Žal jim je, da je sedaj pri nas mir in red, da se ne sme krasti in ropati ter da je prišla zopet pravica na dan. Znano nam je, kdo so ti hujskači, kje se zbirajo in kakšne skrivnostne pomenke imajo. Poskrbeli pa bomo, da bo temu konec in da ne bo nihče mislil, da sme govoriti in delati, kar hoče. Prav nič se ne branijo tobaka, cukra, petroleja, masti itd., a zraven pa zabavljajajo čez Slovence, čeprav so tudi sami Slovenci. Bik ostane vse svoje življenje bik, osel ostane osel, samo nekateri Slovenci so tako neumni, da bi bili radi kaj družega, ne pa to, kar so.

Kako lepo je sedaj pri nas! Nobenih sitnosti ni in nadlegovanja, nobenih rekvizicij. Kmet lahko prodaja, kakor hoče, vozi v mlin, kolikor hoče, in je, kar hoče. In vendar so med nezadovoljneži celo taki kmetje, ki delajo zdaj najboljše dobičke. Kdaj se bodo ti ljudje spametovali? Zoper neumnost ni nobenega zdravila. Dobro naj si pa zapomnijo, da škodujejo le sami sebi! Par tepcev ne bo odločevalo, čigava bo Koroška.

Vsi pa, ki so pametni, vsi, ki ljubijo red in mir, vsi, katerim je za to, da se nikdar več ne vrnejo časi, kakršne smo doživeli meseca maja, ko so gospodarili in komandirali „boljševiki“, vsi ti bodo brez razlike narodnosti glasovali za našo državo.

Za Avstrijo bodo glasovali samo tisti, ki niso pri zdravi pameti, par zagrizencev in pa nekaj podkupljenih duš. Zelo se pa moti, kdor misli, da bo ta druhal vgnala Jugoslavijo v kozji rog!

Galicija. „Naglica ni nikjer dobra“, pravijo, prevelika počasnost pa še manj. Kmalu bo že preteklo leto dni, odkar smo začeli dihati svobodni zrak v svobodni Jugoslaviji, zato bi bil pač že

skrajni čas, da bi si naše gostilne, trgovine in druga javna poslopja preskrbela — slovenske napise. Pobeženi nemški napisi pričajo o nekdanji naši sužnjosti, zato proč z njimi! Saj vendar ni med nami več tako otročjih ljudi, ki bi mislili, da bo nas še kdaj Nemeč komandiral, in ki bi se bali, tudi na zunaj pokazati, da smo tukaj Slovenci doma. Gostilničarja Ogrin in Jezernik sta v naši občini prva, ki sta si dala napraviti slovenski napis na svoji gostilni; posnemajmo ju!

Galicija. Splošno se o Galičanih govori, da smo „mrzlih src“, pa menda temu ni tako. Ni še dolgo, kar smo obhajali poroko Adolfa Rautz, zadnji ponedeljek pa smo imeli zopet „ohčet“. Ženin je bil Andrej Zugwitz iz Vilštanja, nevesta pa Terezija Rozman iz Abrij. Mlademu paru želimo obilo sreče! Tudi naša skupna nevesta Jugoslavija je otajala in ogrela srca mnogim izmed nas, ki je poprej nismo znali ceniti in ljubiti, ker je še nismo dovolj poznali. No, in da imamo tudi „Korošca“ radi, se pa razume samo ob sebi; saj ga ima naročnega skoro vsako hiša. — Griža je v našem kraju že malo pojenjala. Zadnja žrtev te bolezni — ki se ji je pridružila še pljučnica — je bil najmlajši sinček orož. stražmojstra Markowitza. Žalujoci Markowitzovi družini naše sožalje! — Naše „kofetarice“ so zadnji čas že prav težko pričakovale cukra. Cuker je sedaj že prišel in „razburjeni duhovi“ naših „kofetic“ so se pomirili. Upamo, da bodo tudi tobakarji kmalu zopet deležni „božje travice“, da jim „fajfa“ ne zmrzne.

Šmarjeta v Rožu. Ni še dolgo tega, kar so našo civilno pošto nadomestili z vojaško. Bili smo tega veseli, ker smo upali, da bomo zdaj dobivali vsak dan sproti novice iz notranjih pokrajin Jugoslavije. Pa kako smo se motili! Borovelska pošta je kar čez noč prestavila Šmarjeto v Podjunsko dolino. In tako romajo zdaj pisma skozi Šmarjeto na Miklavčevo, kjer neki visoki gospod, ki se še vedno sramuje naše lepe slovenščine, napiše na pismo „im Rosental“. Doslednost borovelske pošte ne dovoli izjeme niti priporočenim niti uradnim pismom. Pa še nekaj. Pred par dnevi sem se hotel peljati s pošto v Borovlje. Voznik me je kar na kratko zavrnil; rekel je, da ne sprejema nobene civilista, „ker konji ne morejo speljati“. Tri ure sem potem stal pred ogledalom in gledal, če sem se res tako izredil. Končno sem stopil še na tehtnico (vago), a ta je pokazala, da imam še vedno 68 kg kakor pred tremi meseci, ko so konji še „speljali“. Sicer je pa mogoče, da sta sedanja konja slabša. V tem slučaju pa stopite, gospodje, k našemu prejšnjemu poštarju Jozetu in ga prosite, naj vam proda svojo Luco! S to je že njegov stari oče vozil pošto, pa je še vedno tako močna, da se ne boji, da bi ne pripeljala 68 kg mesa in kosti v Borovlje. Razentega pa zna Luca tudi toliko geografije, da ne bezlja v Podjunsko dolino izkat Šmarjeto v Rožu, če bi ji tudi v Borovljah zapovedali kaj takega!

Dnevne novice.

Iz takih ljudi se bojite?!

Iz Beljaka in Volšperka prihajajo poročila, da je tam nekaj folksverovcev, ki so pa sestradani kakor psi in raztrgani kot berači. Zato se pa celo njihovi sorodniki sramujejo občevati s temi capini.

Davidovič na potovanju.

Iz Belgrada poročajo, da pojde predsednik ministrskega sveta Davidovič na potovanje, in sicer za kakih 16 dni.

Politične novice.

Seja ministrskega sveta.

Dne 29. oktobra se je vršila v Belgradu važna seja ministrskega sveta. Posvetovali so se zlasti o valutnem vprašanju in o vprašanju izvoznic (dovoljenja za izvoz živil iz Jugoslavije).

Položaj na Reki.

Kakor poročajo iz Rima, je na Reki velika zmešnjava. Prostovoljske čete Danuncijeve so se začele upirati. Večina vojakov zahteva, naj jih pošljejo nazaj v Italijo. Komediant Danuncijo je zbolel za hudo mrzlico.

Naše prireditve.

V nedeljo, 9. t. m. se vrši ob 14. uri ljudski shod pri Rušu v Lamožnji vasi (namesto v Skocijanu).

Klančec. Dne 26. oktobra je bil tu shod. Govoril je g. Ravnihar, višji poštar v Skocijanu. Shoda se je udeležilo čez 200 ljudi in je prav dobro uspel.

Šmihel pri Pliberku. Telovadni odsek „OREL“ v Šmihelu pri Pliberku priredi v nedeljo 9. 11. t. l. ob 15. uri (3. uri popoldan) v Serčerjevi gostilni igri „Zamujeni vlak“ in „V ječi“. Po igri tombola in prosta zabava. K obilni udeležbi vabi odbor.

Skocijan pri Sinči vasi. Dne 9. 11. ob 14. uri (2. uri popoldne) imamo tukaj shod. Med drugimi bodo govorili dr. Kandare in dr. Grablovič. Vsi na shod!

Razno.

Drag bik. V Buenos Aires (v Južni Ameriki) je bil na poljedelski in živinorejski razstavi prodan bik za 100.000 dolarjev, torej za več ko 6 milijonov kron našega denarja.

Ljudsko zdravje.

Naše zdravje v ljudskih pregovorih.

(Dalje.)

Voda ohrani dušo in telo zdravo.

Na žalost in trpljenje, pride vedno tudi še veselje.

Kdor nima zob, naj „močnik“ je. Recept ne ozdravi bolezni.

Nesmiselna je vera v zdravilno moč strupa (gifta).

Raje privošči kuharju kakor lekarnarju.

Če glava ni zdrava, so vsi udje bolni.

Imej hladno glavo in tople noge, najboljši zdravnik usiromašil bo se. Bolezen prileti na konju, peš pa odhaja. Nihče ni tako bolan, da še vedno upa. Proti boleznim je zrastle dosti želišč, proti smrti pa nobeno.

Grenko želišče se imenuje potrpljenje. Bolje prej umreti, kakor dolgo hirati. Usta majhno luknja so, pa požrejo dom in hišo. Najbolj ugasi žejo, voda. Grlo zapravi več hiš, kakor vojska, grom in blisk. Čist zrak, pol hrane. Zdravemu žolodcu je vse zdravo. Kratke pojedine, dolgo življenje. Delo, mera in počitek, zdravniku zapira vsak kotiček. —

Listnica uredništva in upravnika.

Škocijan: Dopisa o svatbi nismo prejeli. Pliberk — „Naša kri“: Sporočite nam Svoj naslov!

Pr. 100: Vašega dopisa ne moremo priobčiti, ker bi z njim zelo škodovali narodni stvari. Sicer je pa tudi v Vašem interesu, da tega ne storimo. Kolikor nam je znano, je zadeva poravnana, ker je dotični gospod spoznal, da ni postopal korektno. Obenem izjavljamo, da ni pisal dotičnega članka nihče izmed prizadetih. — Doslej so se godile pri odpošiljanju lista neljube nerednosti. Ker ima sedaj list posebnega upravnika, bodo cenjeni naročniki redno prejemale list.

Odprto pismo.

Gospodu Jožefu Glančniku, pd. Mežnarju v Sv. Štefanu pri Vovbrah.

Od vseh strani slišimo, da si začel na Mostiču, kjer imaš v neki gostilni pisarno, zopet hujskati proti naši državi ter da od tam spravljáš hujskajoče knjižice in nemške časnike v našo državo. Torej še zmiraj ne daš miru.

Vemo dobro, da si Ti poklical pozverinjeni folksver v naše kraje in ga tukaj potem pomagal organizirati. Ti si odgovoren za vse zločine in pa vso škodo, ki smo jo mi kmetje v vovberski in dješki občini morali pretrpeti in ktera znaša več stotisoč kron. Ti si tudi soodgovoren, da se je ravnalo s Slovenci na skrajno surov način, da so folksverovci naše domače ljudi pretepali in oropali vse pošteno ljudstvo iz vse okolice. Ti si tudi soodgovoren, da so folksverovci zapeljevali naša dekleta in da so posilili celo otroke.

Danes pa se pritožuješ, da se Ti godi krivica, ko skrbijo oblasti za Tvoje posestvo in so postavile za to kuratorja.

Po našem mnenju bi bilo bolje, da se Tvoje posestvo razproda in na ta način vsaj deloma povrne po folksverovcih povzročena škoda.

Zapomni si, če že oblasti s Teboj ne bodo obračunile, Ti že danes povemo, da bomo mi kmetje, kadar se vrneš, tako obrajtali s Tabo, da se boš na nas ravno tako svoje žive dni spominjal kakor mi na Te.

Več kmetov iz Djekš in Vovber.

(Za vsebino tega dopisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon. Ured.)

Razglas.

Uvedenje selske službe.

Z dnem 1. novembra 1919 se uvede pri kr. pošttem uradu v Zrelcu dostavljanje poštних pošiljatev po selskem pismonošu v sledeče vasi: Podkrnos, Rute, Radiže, Zgornje Rute, Kozjak, Dvorc (Svare), Verovče, Tuče in Lipice.

Z dnem 1. novembra 1919 se uvede pri kr. pošttem uradu Galicija dostavljanje poštних pošiljatev po selskem pismonošu v sledeče vasi: Blato, Goriče, Polje, Mohličje, Brezje, Pelcl, Podkrin, Bela Dolinče, Klanče, Encelna vas, Vildenštanj, Krejance in Abrije.

Z dnem 1. novembra 1919 se uvede pri kr. pošttem uradu v Grabštanju dostavljanje poštних pošiljatev po selskem pismonošu v sledeče vasi: Male Čape, Sveti Peter, Volovca, Stari Dvor, Zabice, Jadove, Brda, Zgornja Buhla, Replje, Na Vrezah, Na Bregu, Dražja vas, Spodnja Buhla, Mincja vas, Starče, Sepec, Medgorje Gornje, Medgorje Spodnje, Gaber, Drobivnik, Običe, Vogle, Lisje, Zagorje, Humliže in Pešče.

Dostavljanje se bo vršilo vsak dan razen nedelje.

Širite povsod „Korošca“!

Razglas.

S 15. septembra 1919 je pričela poslovati pod jugoslovansko upravo poštna nabiralnica Mali St. Vid, ki je pridružena poštnemu uradu Zgornje Trušnje in obsega sledeče vasi: Mali St. Vid, Rečka vas, Zamir, Skoflica, Suho blato in Reineker.

Prošnja.

Narodni svet za Koroško potrebuje po en izvod od vsake številke „Jugoslovanskega Korotana“, ki sta ga izdajala nadporočnik Malgaj in Srečko Puncer. Prosimo torej rodoljube, naj nam odstopijo po en izvod od vsake številke za držav. licejsko knjižnico v Ljubljani. Narodni svet za Koroško.

Razglas.

Da se čimpreje uredi gospodarske razmere v slovenskem delu Koroške, je podpisano okrajno glavarstvo v Velikovcu osnovalo v lastnem delokrogu

Gospodarsko pisarno.

Namen te pisarne je, podajati prebivalstvu točne informacije in nasvete v vseh gospodarskih vprašanjih, zlasti:

1. pri nakupu vseh onih potrebščin, ki jih prebivalstvo rabi za vsakdanjo prehrano in gospodarstvo, ter pri prodaji vseh gospodarskih produktov;
2. v vseh denarnih vprašanjih, kakor pri naložitvi denarja, pri izposlovanju posojil, pri nakupu in prodaji vsakovrstnih vrednostih papirjev;
3. pri nakupu in prodaji nepremičnin, kakor hiš zemljišč, ter pri ustanovitvi industrijskih, trgovskih in obrtnih podjetij, združnih organizacij i. t. d.;
4. pri nastanitvi trgovcev, obrtnikov in delavcev.

Poslovanje se vrši brezplačno.

Ta pisarna uraduje dnevno v prostorih okrajnega glavarstva v Velikovcu dopoldne od 9. do 12. ure, soba št. 3, referent gospod Pečar.

Naslov zgoraj opisane pisarne: Gospodarska pisarna, okrajno glavarstvo, Velikovec.

Trgovci in gostilničarji, pozor!

Vsled opustitve zaloge vina prodajamo

STARO VINO

letnika 1917, pristno, izborne kakovosti po zelo nizkih cenah.

Gospodarska družba za nakup in prodajo

d. z. o. z.

Podružnica Sinča vas.

Ženitna ponudba.

Zima je pred durimi, zato se želim omožiti in iščem bolj starega vdovca, ki ima kako posestvo. Sem 45 let stara in imam sina, ki se razume na kmečko delo, kadar hoče. Samo resne ponudbe, če mogoče s sliko, na upravništvo „Korošca“.

Prodajam železje,

in sicer železnih plošč 20X50 cm, 7 do 10 mm, železje v palicah 2 do 3 m dolgih, 10 mm ter železne žice 5 do 10 mm.

Naslov pove upravništvo „Korošca“.

ZA SPOMIN.

Slovenski umetnik Sever je izdelal plaketo našega rešitelja generala Maistra. Plaketa je jako lepo izdelana in se lahko nosi kot brošo ali pa znak. Cena 5 kron. Dobiček je namenjen v dobrodelne namene. Naroča se pri Narodnem svetu za Koroško v Velikovcu.

Veletrgovina M. Berdajs v Mariboru

kupuje večje množine krompirja, leče in deteljnega semena.

Odvetnik

dr. Boštjan Schaubach

naznanja, da je odvoril svojo pisarno

v Borovljah.

Ženitna ponudba.

Državni uradnik, 40 let star, sedaj v 8. plačilnem razredu, se želi poročiti z izobraženo, približno 30 let staro gospodično ali vdovo (brez otrok). Samo resne ponudbe s sliko pod šifro „Sree“ na upravništvo „Korošca“. Tajnost zajamčena.

Vsem gg. katehetom v vednost!

Trgovina SkSZ Jožef Vajncerl v Pliberku

ima v zalogi:

Krščanski nauk za prvence

novo učno knjigo, ki je predpisana za prva tri šolska leta

Šolski molitvenik

dr. Pečjaka z rdečo vezavo.

Vsem šolskim vodstvom!

Widerjevo: „Moje prvo berilo“ in vse šolske potrebščine ima v zalogi trgovina Jožef Vajncerl v Pliberku.

Županstvo Sele nad Borovljami razpisuje mesto

občinskega tajnika.

Plača po dogovoru. Ako je prosilec tudi organist, ima lep postranski zaslužek. Nastop lahko takoj.

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)

Tesan les (smrekov, jelkov, borov)

Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)

Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)

Drva (trda in mehka)

Stoječi les v gozdu

Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

d. z. o. z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Prodajo in nakup posestev posreduje odvetniška pisarna v Velikovcu. Fran Kandare.

„Narodni dom“ v Velikovcu.

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem preyzela v Velikovcu „Narodni dom“ (gostilno „Pri orlu“).

Točila bom vedno najboljša vina, pivo in kavo. Vsak čas se bodo dobila mrzla in topla jedila. Potnikom, ki žele tu prenočiti, so vedno sobe na razpolago.

Za obilen obisk se priporoča

Kristina Korent.

Išče se služkinja v letih 25 do 30 za malo obitelj v Prevaljah k majhnemu otroku, ki je izvežbana v kuhanju ter zmožna sama voditi gospodinjstvo. Naslov in pogoje pove uredništvo „Korošca“.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina 20:50 poštne prostote na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 7 kron.

Lekarna Trnkoczy Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Kmetje, ki hočejo drago prodati ovčjo volno,

naj pošljejo ponudbe na

J. Oswald, Velikovec

kavarna „Sparl“,

oziroma naj se osebno tam zgledajo.